

RECORDOS... E ENTREVISTA

Chapela, 23 de decembro de 2013

QUEN SOMOS

Hola chámome Alba vivo aquí en chapel, e sustome cantar, bailar e pasear pola praia e sacar fotos e sustome escribir e estar música o rap. Son bailarina de ballet teño os graduados de ballet, e tamen bailo baile saleso e fandangos. O meu son son e viaxar por todo o mundo e poder sacar a ser unha gran fotógrafa no mundo. Son estudante do IES chapelá estou sacando 4º de ESO, non son moi estudiosa pero así intenciono sacala. Festa son eu :)

 Alba Garrido Comesaña

Son o profesor de 4º diversificación levo 34 anos dando clase, 21 en chapelá e 14 con grupos de diversificación.
É agradable traballar con estes grupos por ser reducido e poder dar todo un ambiente e non só lingua e literatura.

José Luis Grande

Hola me llamo Zaida. Estudio en el IES Chapelá aunque soy de Rande. Tengo 16 años. Me gusta mucho el deporte, en especial el fútbol sala. Juego en el Peto Pescamon (Pontevedra), la máxima categoría es División de Honor.

Soy Abel. No se que más decir. No me gusta hablar mucho sobre mí. Me gusta el cine... los juegos... Yo que sé. Soy un poco borde. La gente me dice que soy gracioso. Los insulta y ellos se ríen, ~~pero~~ veía el intelecto humano colectivo. Están guiso que esto tenga otro final, pero yo no escribo novelas.

Soy Abel. No me gusta mucho hablar sobre mí. Me gusta el cine... Los juegos... Y tal. La gente me dice que soy un borde. Yo pienso que ~~soy~~ soy como el borde de la pizza: ~~buena~~. A los que les gusta, me aman, a los que ~~me odian~~, no les gusta, me odian.

Hola me llamo Ramón tengo 17 años, vivo en Chapala, tengo como afición nadar, ir al gimnasio, andar en bici... Estudio en institutos en Chapala.

Ramón Sampedro Alejandro

Eu sou Arca, vivo em Chapela, estudo 4º de Eso no instituto que leva o mesmo nome do lugar no que vivo. A mim gústame o deporte, pasear pola praia, subir ao monte a explorar, pero a miña veida deise adición é o fútbol, de feito o practico, en fútbol sala e fútbol 7. En fútbol sala loscamos subir a primeira. A mim susténtame chegar e ser unha parteira importante. Tamén me encantan os nenos e os animais por iso nun primeiro momento pensar en ser veterinaria, pero como non aguento ver aos animais enfermos ou feridos troquei a miña elección así que decidin estudar Educación Infantil.

Arca Medicina Chapela

Hola soy Jose. Estudio no I.E.S Chapela.
Me gusta mucho el deporte, Correr y jugar al
Balonmán. Xogo no BM Chapela un club que
a sua categoria superior esta en División de Bronce

Jose

SÁLVESE QUIEN PUEDA

Fernando Franco

Mensaje en una botella (IX): de mar, amor y rupturas

Cada mañana, cuando Lino Rodríguez abre la ventana de su habitación en Chapela su mirada se inunda de mar; de mar es la memoria de su madre, a la que el abuelo marino llevaba ya de niña a vender el pescado muy temprano y, quizás por eso, la mar de Arealonga dejó que fuese él quien encontrase hace unos días sobre la arena el noveno "mensaxe nunha garrafa" que nos llega a través de las aguas con la firma de un misterioso Ned Land. Paseaba Lino por esa playa redondelana de Arealonga, limitrofe con Vigo, por el placer de un día de invierno limpio y luminoso pero también por consejo médico en aras de su rehabilitación tras un accidente laboral, y vio la botella en la orilla, depositada o aún mecida por la marea. Sintió un escalofrío al ver que en su interior albergaba un mensaje y, tras leerlo, estuvo a punto de dejarlo pensando que era una broma y alguna cámara estaba captando este momento. Por fin, lo llevó a casa y después lo entregó en nuestro periódico, como sugería el autor de la marina misiva. Y esta vez nos cuenta una historia de mar, amor y ruptura con la vida gris y cotidiana. Dice así:

"Llegamos a la isla de Granada. Libres y felices. Besos". Este é o comezo ou punto seguido dunha historia de amor e mar, que se está a dar arestora. A mensaxe chegoume por Internet a pasada semana, moito máis

para o lector desta mensaxe pois non sei cando as ondas do mar de Vigo a deixarán, no seu destino. Moitas veces, no meu retiro solitario, pensei en facer o mesmo ca eles, a diferencia está en que eles o fixeron e eu non. Pero permitídemme contar a historia. Robert, protésico dental, inglés de Cardiff, con medio século nas súas costas, decidiu

Arealonga, la playa a cuyo mar lanzaron unas rosas por Celso Emilio alumnos del Instituto de Chapela, fue la que recibió el "IX mensaxe nunha garrafa". // Rodrigo Otero

tirar pola borda a vida que levaba e lanzarse ao mar, e tendédemme ben, non coma un suicida senón mundo adiante. Cos cartos que tiña e logo de vender a súa pequena clínica, mercou un veleiro. Sempre lle gustara a vela e navegara como tripulante pero nunca con barco propio. Decidiuse por un "Hanse-345" de 9,99 metros de eslora e 55 metros ca-

drados de trapo cun motor intrabordo. Barco de grande estabilidade, mariñeiro e cómodo no seu interior. Comezou por "navegar en terra" mandando un SÓS por Internet. Así coñecín a historia e entramos en contacto".

"Pedía un compañeiro/a. Máis tarde me diría que escribiu ao chou sen saber con quen ía compartir aventura. Recibiu moitas respostas, as máis de xente nova e dalgún tripulante sen rumbo pero, un día, para o seu

desconcerto, recibiu unha solicitude de enrole moi especial dunha muller, Pepa, dende Madrid. Confesaba que nunca navegara máis aló dunha viaxe en ferri a Mallorca... Tiña 40 anos. Funcionaria. Solteira. Farta da súa vida, a proposta do inglés parecíalle unha saída atraente, extrema, aínda que non sabía como resultaría vivir moito tempo nun pequeno barco. Inter cambiarían correos e Robert decidiu ir a Madrid e coñecela. A cita resultou ben e dende ese momento comenzaran a preparar unha longa viaxe sen destino certo e sen tempo determinado. Pepa pediu unha excedencia aínda que xurou non volver ao seu traballo".

"Saíron en setembro do sur de Inglaterra, recalando en Porto e Lanzarote, onde estiveron un tempo pertrechándose antes de cruzar o Atlántico ata o mar das Antillas, a súa primeira etapa. Logo pensan costear Brasil e pasar o cabo de Hornos, se poden este ano e senón invernar na costa brasileira ou e dar o salto ao Pacífico en 2014. Despois... seguir. É formidable. Canso de coñecer historias dramáticas de mar e morte, sinto unha inmensa enveixa pola coraxe e felicidade da parella. Eu sempre o quixen facer e unha vez propúxello a un grande amigo e mariño como eu. Coincidíamos en todo pero unha grave enfermidade con resultado de morte privóunos de ultimar o proxecto".

"Escribo casi de madrugada. O correo de Pepa e Robert quítoume o sono. Beberer por eles ata caer de cú. Meréceno".
Ned Land

QUE FACEMOS

Aparte de que os profesores e profesoras nos axuden a **rematar a ESO** e sacar o título de Graduado, aprendemos a ser boas e bos compañeiros, a ser solidarios coa xente, a ser cidadáns comprometidos cos dereitos humanos e coa igualdade de xénero. Estas aprendizaxes levarannos a **loitar por un mundo mellor.**

SOBRE QUE ESTAMOS TRABAJANDO

LIBRO EDITADO POLO CONCELLO DE VIGO [Galego]

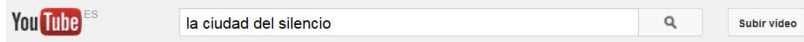

<http://www.igualdadevigo.org/datedatos/datedatos.html>

O filme baséase nuns acontecementos reais: as desaparicións e morte de centenas e centenas de mulleres na localidade mexicana de Ciudad Juárez, fronteiriza cos Estados Unidos. Desde fai varios anos prodúcese un constante goteo de mulleres mortas que aparecen con arrepiantes signos de violencia nos seus corpos.

Película: CIDADE DO SILENCIO [Portugués]

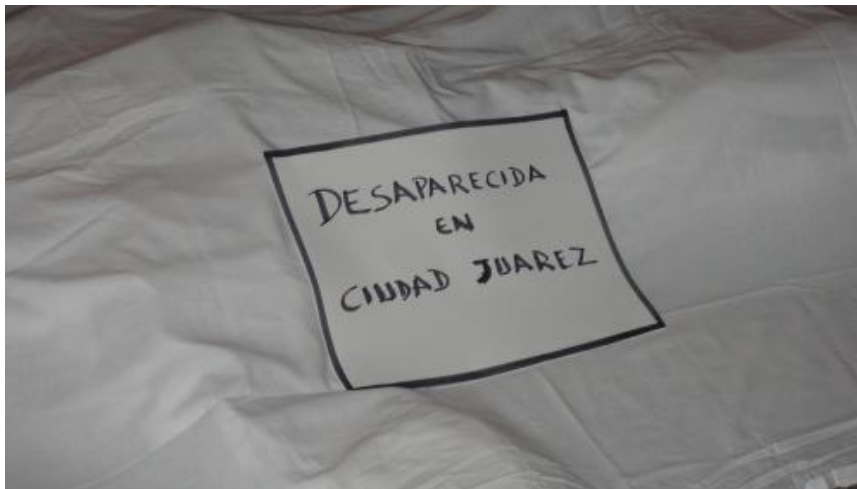
guía

Cidade do silencio

<http://www.youtube.com/watch?v=-Ei2KF8qHIY>

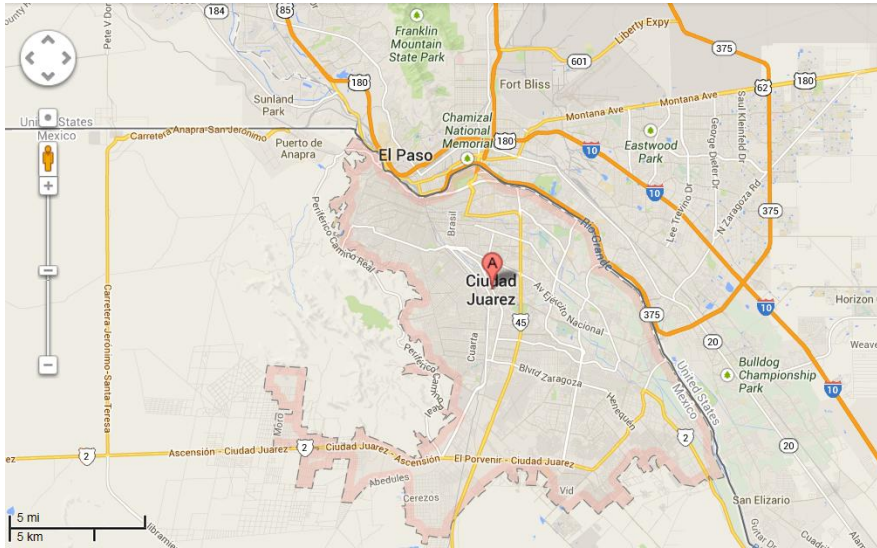
Graças ao Tratado de Livre Comércio empresas do mundo inteiro montaram fábricas no México, na fronteira com os Estados Unidos. Com mão-de-obra barata e isenção de impostos, estas companhias fabricam produtos a baixo custo, que são vendidos nos Estados Unidos. Nas mais de mil fábricas de Juarez um televisor é fabricado a cada três segundos e um computador a cada sete. As fábricas contratam mulheres, que aceitam salários menores e reclamam menos dos expedientes longos e condições ruins de trabalho. Muitas fábricas operam 24 horas por dia. Muitas mulheres são atacadas a caminho do trabalho ou de casa, tarde da noite ou no início das manhãs. As companhias não garantem a segurança dos funcionários e várias mulheres foram mortas em Juarez.

[Aunque la violencia ha decrecido de forma sostenida, sigue habiendo episodios de espanto.](#) El País 8-12-13

[La violencia machista sobrevive en las parejas más jóvenes.](#) El País 28-5-13

C I U D A D J U Á R E Z

Lectura Manifiesto: DÍA INTERNACIONAL CONTRA A VIOLENCIA DE XÉNERO

<http://www.youtube.com/watch?v=7UF9-DcXwa8>

Alumnado: 3º ESO B do IES Chapela

Lugar: Multiusos Chapela

Día: 22 novembro 2013

CONSIDERAMOS QUE O TRABALLO SOBRE A IGUALDADE DE XÉNERO

é importante porque nos axuda a:

- Entender a necesidade de conseguir a igualdade de oportunidades entre homes e mulleres
- Aprender a loitar contra toda discriminación baseada no sexo
- Rexeitar a violencia masculina e a sumisión feminina, e viceversa
- Cambiar a idea que temos sobre o que significa “ser home” e “ser muller”
- Comprender que homes e mulleres somos diferentes, pero iguais en dereitos e obrigacións
- Respetar a todas as persoas sen distinción de raza, sexo ou relixión
- Poñernos na pel doutras persoas

Cando as mulleres deixemos de ser cidadás de segundas, cando deixemos de encabezar as cifras de pobreza, as listas de desemprego, cando deixemos de sufrir a infravaloración nos nosos traballos, cando se deixe de usar a nosa imaxe como obxecto de consumo, cando as nosas palabras se escoiten co mesmo volume que as dos homes e sexamos visibles en todos os espazos sociais, cando recibamos unha educación non sexista onde homes e mulleres teñan presente e futuro coas mesmas posibilidades,... comezaremos a derrotar a violencia contra nós.